

Năm Rồng Nói Chuyện Con Rồng

D T Đàm

Con Rồng là một loại quái vật linh thiêng do huyền thoại của các Ngài "Bành Trưởng Bắc Kinh" đặt ra, từ hàng mấy ngàn năm nay lận. Đây là một loại vật thường sống dưới nước, nhưng bay lên trời cũng được. Ta hãy đọc nghĩa của chữ dragon nói cuốn từ điển Larousse :

Dragon = monstre fabuleux représenté par les ailes et la queue d'un serpent

Vậy con Rồng là một loại thú không có thật, mà là do óc tưởng tượng của các chú Ba Tàu. Tuy vậy, từ giai thoại con Rồng, để ra không biết bao nhiêu chuyện thần thoại, chẳng những con nít nghe kể hoặc đọc chuyện rất khoái chí và mê ly, mà thậm chí người lớn cũng rất thích thú; thật óc tưởng tượng của các cụ "Con Trời" rất là phong phú.

Đối với Trung Hoa phong kiến ngày xưa, thì các vị Hoàng Đế trị vì đều là chánh mạng để vương có tướng tinh là con Rồng, do Thượng Đế "bổ nhiệm" xuống trần gian trong một "nhiệm kỳ" nào đó, hết nhiệm kỳ sẽ được triệu về Trời, và bổ nhiệm vị khác thay thế. Như Lưu Bang, vua khai sáng đời nhà Hán, trị vì trên 40 năm, là Xích Long (Rồng đỏ) giáng thế (sau làm vua gọi là Hán Cao Tổ), Triệu Khuôn Dã khai sáng đời nhà Tống là Hoàng Long (Rồng vàng) giáng thế (sau làm vua gọi là Tống Thái Tổ),...

Bên Việt Nam ta, các vua từ thời Lý trở đi cũng bắt chước các vua Tàu, dùng Rồng làm biểu hiệu của Vua, và cũng có nhiều truyện hoang đường, như triều nhà Lý, Vua ngự ra sông bằng thuyền, thấy một con Rồng từ dưới nước bay lên, mới đặt tên thủ đô là Thăng Long (Rồng bay).

Về phương diện tử vi, Rồng được tượng trưng cho 2 sao Long Trì và Thanh Long. Sao Long Trì mà phối hợp với 3 sao khác là Phượng Các, Bạch Hổ, Hoa Cái lập thành cách "Tứ Linh": Long, Lân, Quy, Phượng, đây là một quý cách, số ai gặp cách này sẽ có nhiều may mắn trong đường công danh sự nghiệp. Còn sao Thanh Long mà phối hợp với sao Hóa Kỵ thì gọi là "Rồng gặp mây, hoặc với sao Lưu Hà thì gọi là "Rồng gặp nước", tha hồ vũng vầy. Nếu sao Thanh Long mà cư ở cung Thìn thì gọi là "Long cư long vị" (Rồng ở tại ổ), cũng là một cách thiết tốt.

Trong truyện Tàu hoặc truyện Việt Nam, có nhiều tích về con Rồng. Sau đây, chúng tôi xin công hiến tích "Ngự Trúng chém Rồng", trích trong truyện Tây Du, để quý AH và gia đình đọc tiêu khiển nhân dịp đầu xuân.

Ngự Trung là một viên Thừa Tướng đời vua Đường, nhưng vẫn là một vị thần trên thượng giới được phái xuống, và phục vụ cho cả phía vô hình (Thượng Đế) lẫn phía hữu hình (vua Đường). Khi cần, Thượng Đế sẽ cho triệu hồn của Ngự Trung để thi hành việc mà Thượng Đế giao phó.

Theo sự tin tưởng của người Tàu, thì phân đất (đất Trung Hoa là chính thống, còn các đất của dân tộc khác thì là đất của Nam Di, Tây Di,...) do Hoàng Đế cai quản, còn phân biển (nước) thì do Long Vương (Rồng) cai quản; nhiệm vụ chính của Long Vương là làm mưa, đem nước đến cho nhân dân sài, chứ hồi xưa làm gì có water supply như "Sài Gòn Thủy Cục" hoặc "Quốc Gia Sản Cấp Thủy Cục" ?

Thuở đó, vị Long Vương cai quản phân biển bỗng nhiên nhận thấy binh tôm tướng cả của mình lần lần bị hao hụt một cách trầm trọng, nhưng không phải vì lý do "đào ngũ", vì bỏ ngũ thì chạy trốn lổng vòng dưới biển sao cho thoát!, mới triệu quan cận thần lại hỏi lý do. Các quan tâu : Tại kinh đô nước Đường có một ông thầy bói hay lắm, các ngư phủ trước khi đi "hành quân" đều đến bói để ông thầy chỉ hướng đi cho trúng, khiến cho binh tôm tướng cả bị lười gần hết ! Vị Long Vương nghe tâu rất tức giận, hôm sau biến thành 1

viên tú tài mặc áo mẫu trắng (vì Ngài là Rồng bạch), đến gặp ông thầy bói, yêu cầu bói một quẻ chúng nào trời mưa, để xem rõ hư thực. Ông thầy bói xú

quẻ mu rũa xong, bên nói : "Ngày mai, đúng giờ Thìn, mưa tại kinh đô trong 2 giờ, số nước mưa là 7 tác 7 phân". Vị Long Vương cải trang cười thầm trong bụng, vì biết rằng mưa là do chính mình làm ra, theo sắc chỉ của Thượng Đế, mà đến nay chưa thấy có "chỉ thị" gì, thì làm sao ngày mai có mưa được ? Liên hỏi gặng lại ông thầy bói, ông này quả quyết quẻ đúng, nếu sai ông ta sẽ "đẹp tiệm". Quả nhiên, khi trở về Thủy cung, Long Vương thấy có "sự vụ lệnh" của Ngọc Hoàng : "Chiếu nhu cầu công vụ, yêu cầu Long Vương cho mưa vào ngày mai", y như ông thầy bói đoán. Long Vương tái mặt, mới rõ ông thầy bói quả là diệu toán, nhưng nghĩ thầm, ngày mai mình cứ cho mưa, nhưng sai giờ và sai số nước, để cho tên thầy bói "đẹp tiệm" hầu cứu binh tằm tướng cá của mình.

Hôm sau, Long Vương lại biến ra viên tú tài, đến cật vấn ông thầy bói vì đã nói sai. Ông thầy bói nghiêm sắc mặt, chỉ Long Vương mà nói rằng : "Người chính là Long Vương, đã thi hành sai sắc chỉ của Ngọc Đế, mang tội khi quân, nên đã bị án tử hình; ngày mai giờ Ngọ, Thừa Tướng

Nguy Trưng sẽ vâng chỉ chém đầu người !". Lúc đó, Long Vương mới hết hồn, lay thấy bói xin vãn kế cứu mạng, vì lý do Ông ta làm như vậy, cốt để cho tên thầy bói đẹp tiệm mà cứu lấy binh tằm tướng cá mà thôi, chứ không có ý "khi quân". Tên thầy bói thấy vậy cũng thương tình, bên nói rằng : "Người thi hành bản án của Thiên Đình là Thừa Tướng Nguy Trưng của vua Đường, ngày mai sẽ xuất hôn đi làm nhiệm vụ này. Vậy Ông nên đến đến vua Đường vào khuya hôm nay, trình bày tự sự và nhờ vua Đường ngày mai triệu Nguy Trưng vào triều đánh cố tướng, phải cấm cho Nguy Trưng đánh cố quá giờ Ngọ mới cho về, để bản án không được thi hành vào giờ đó, rồi sau đó, ta sẽ làm sớ tâu lên Thiên Đình để xin ân xá cho người."

Long Vương cảm tạ tên thầy bói, và đem đó vào canh ba, vào cung mộng báo với vua Đường, yêu cầu như trên. Vua Đường nghe thương tình, vì cũng là "đồng nghiệp", người làm vua trên đất, kẻ làm vua dưới nước, nên hứa y lời theo kế hoạch của viên thầy bói.

Đêm hôm đó, chính Nguy Trưng cũng được thần trên trời báo mộng và trao gươm lệnh để đúng giờ Ngọ trưa hôm đó, xuất hôn chém rồng. Khi được vua Đường triệu vào cung để đánh cố tướng (đánh cố lâu lắm, có khi mất cả ngày!), Nguy Trưng rất lo sợ, không biết làm sao thi hành lệnh Trời lúc đúng Ngọ, nhưng vẫn phải vào chầu Vua, không lại bị tội "khi quân" thì bỏ mạng !

Trong lúc đánh cố, vua Đường cố ý đi nước cờ cho lâu, để cấm Nguy Trưng cho qua quá giờ Ngọ, nhưng lúc đến giờ Ngọ (từ 11 giờ đến 13 giờ là giờ Ngọ, không phải đúng 12 giờ trưa), khi Vua đi một nước cờ, thì Nguy Trưng tâu : "Bệ Hạ đi nước cờ này khó quá, xin cho hạ thần suy nghĩ lâu một chút", rồi giả đồ nhắm mắt lại để suy nghĩ. Thật ra, thì lúc đó Nguy Trưng đã ngủ, để xuất hôn ra thi hành lệnh xử trảm Long Vương. Việc này chỉ cần có 5, 10 phút thôi. Vua Đường thấy Nguy Trưng nhắm mắt, tưởng đầu đang nghiệm nước cờ, nào ngờ đầu một lúc sau đó có quân vào tâu : Giữa trời nắng chang chang, thỉnh lĩnh trên không trung thấy có ánh chớp, rồi có một cái đầu rồng máu me linh lảng tú trên trời rớt xuống.

Tối đến, vua Đường nằm mộng thấy Long Vương cụt đầu đến để đòi thưởng mạng, vì vua Đường đã thất hứa !

Đây là tích "Nguy Trưng chém Rồng"

Chuyện mở đầu bộ Chuyện "Tây Du diễn nghĩa" đây phép tắc rất hấp dẫn.